

# Şiir Üzerine Kısa Bir Yazı

– Tuna BAŞAR · 04 Şubat 2012

## Şiir Üzerine Kısa Bir Yazı

Şiire her zaman edebiyatın “kutsal” bir alt dalı olarak baktım. Şiirin yeniyi bulma çabası olduğunu bildiğim için, şiir yazmanın hikaye ve deneme yazmaktan çok daha zor olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle de şiir yazmayı pek deneyememişimdir. Yazdığım bir-iki şiirsel karalamayı da şiir olarak görmediğim için hiç kimsenin okuyamayacağı bir şekilde kendime saklarım.

Aslında şiir yazmak, bana göre, doğuştan gelen bir yetenektir. Ama, sadece yetenek gerçek anlamda şiir yazmak için yeterli değildir. Şiir yeniyi bulma çabası olduğu için, gerçek şiiri elde edebilmek için şiire emeği geçmiş büyük şairleri çok iyi tanımak, günümüzün genç ve özgün şairlerini yakından takip etmek ve şiir üzerine olabildiğince araştırma yapmak gerekir. Şiir konusunda bu birikimi yetenekle birleştiren insanlar gerçek anlamda şiir yazmayı başarıyorlar.

Şiir yazdığını söyleyen insanlarda, ben, en çok bu birikimi merak ediyorum ve karşıma çıkan insanlara bir-iki şair ismi sayıyorum ve bu şairler hakkındaki görüşlerini öğrenmek istiyorum. Ama genelde aldığım yanıtlar beni çok şaşırtıyor. Bu ülkede Özdemir Asaf’tan, Edip Cansever’den, Oktay Rifat’tan, İlhan Berk’ten, Ece Ayhan’dan, Hilmi Yavuz’dan, Enis Batur’dan, Gülten Akın’dan, küçük İskender’den habersiz olup, şiir yazdığını iddia eden insanlar yaşıyor.

Hatta Nâzım Hikmet’in, Orhan Veli’nin, Necip Fazıl’ın, Attila İlhan’ın, Can Yücel’in, Cemal Süreya’nın bütün şiirlerini okumamış ve şiir yazdığını söyleyen insanlar karşısında şaşkınlığımı gizleyemiyorum ve “Bu şairleri tanımadan, bırakın tanımayı ezbere bilmeden, yeniyi nasıl yaratabilirsiniz ki!” diye söylenmeden edemiyorum.

Aslında Türkçe şiir yazmak için en ideal dil. Şiirin en önemli özelliği olan soyutlama ve imgesel anlatım için çok uygun. Bu nedenle Türkçe, şiirde yeniyi yaratma açısından büyük bir şans. Ama buna rağmen Türkçe’nin dünya şiirine yön vermeyi başarmış tek şairi var : Nâzım Hikmet. Nâzım dışında dünya şiirini yönlendirecek bir şair daha çıkaramamışız. Bunun nedeni, bana göre, birikimi önemsememek ve yerellikle yetinmeyi kabullenmektir.

Belki de ben bu sebeple Enis Batur’u ve küçük İskender’i çok seviyorum. Şiir birikimlerini yetenekleriyle birleştirmeyi başarıp, özgün olup, yerellikten uzak durmaya çalıştıkları için...

Ve belki de ben bu yüzden şiire el atamıyorum. Yeniyi yakalama zorluğunun farkındayım. Sadece ben bu zorluğun farkında olmamalıyım ki şiir hep edebiyatta azınlık olarak kalmış.

Tuna BAŞAR

/beşagustosikibinaltı sıfırdörttonaltı  
İzmir/